

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsuse (asi COMP/E-1/38.069 – Copper Plumbing Tubes) artikli 1 lõiked a, b ja c selles osas, milles nimetatud artiklid puudutavad ajavahemikke 1. juuli 1995 - 27. august 1998 ning 10. detsember 1998 - 7. oktoober 1999;

— muuta vaidlustatud otsuse artiklit 2 ning vähendada hagejalt nõutava trahvi suurust;

— jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et hagejad on koos mitmete teiste ettevõtjatega rikkunud EÜ artikli 81 lõiget 1, osaledes omavahel seotud kokkulepetes ning kooskõlastatud tegevustes, mis hõlmasid hindade kindlaksmääramist ja turgude jagamist vasktorustike sektoris.

Oma hagi toetuseks leiavad hagejad, et kuna komisjon järeldas, et hagejad on osalenud ühesainsas vältavas rikkumises, mis kestis 3. juunist 1998 kuni 22. märtsini 2001, siis on komisjon teinud EÜ artikli 81 lõike 1 kohaldamisel õigusliku vea. Hagejad väidavad, et isegi juhul, kui rikkumist käsitleda üheainsa ja vältavana, on komisjon rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, jättes arvestamata hagejate vähendatud osalemist rikkumise olulisel perioodil. Hagejad leiavad, et komisjon on väärtalt pidanud hagejate asjas aegumistähtaegu kohaldamatuks ja et seega poleks komisjon, arvestades uurimismenetluse alguseks 22. märts 2001, tohtinud määrata trahvi nende rikkumiste eest, mis lõppesid enne 22. märtsi 1996. Lõpuks väidavad hagejad, et komisjon ei kohaldanud nende suhtes korrektselt oma boonuseregulatsiooni ega 1998. aasta juhiseid trahvide arvestamise aluste kohta, kuna komisjoni poolt trahvimäära vähendamine ei kajasta õigesti hagejatepoolset koostööd. Samadel alustel väidavad hagejad, et rikutud on diskrimineerimise keelu põhimõtet, kuna neile kohaldati sama alandatud trahvimäära kui ühe teise kõnealuses rikkumises osalenu puhul, kuigi hagejad tegid sellest teisest ettevõtjast rohkem koostööd.

Outokumpu OYJ ja Outokumpu Copper Products OY 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-20/05)

(2005/C 82/65)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Outokumpu OYJ, asukoht Espoo (Soome) ja Outokumpu Copper Products OY, asukoht Espoo (Soome), esitasid 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on *barrister* J. Ratliff ja juristid F. Distefano ja J. Luostarinen.

Hagejad paluvad esimese astme kohtul:

— tühistada komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsuse (asi COMP/E-1/38.069 — Copper Plumbing Tubes) artikkel 2 selles osas, mis puudutab hagejalt nõutava trahvi suurust;

— vähendada hagejalt nõutava trahvi suurust;

— jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses leidis komisjon, et hagejad on koos mitmete teiste ettevõtjatega rikkunud EÜ artikli 81 lõiget 1, osaledes omavahel seotud kokkulepetes ning kooskõlastatud tegevustes, mis hõlmasid hindade kindlaksmääramist ja turgude jagamist vasktorustike sektoris.

Oma hagi toetuseks leiavad hagejad, et kuna komisjon suurendas korduvate rikkumiste tõttu hagejatele määratud trahvisummat 50 % võrra, tuginedes sealjuures asjaolule, et hagejad olid sarnase rikkumise roostevaba terase valdkonnas juba toime pannud, siis on komisjon teinud õigusliku vea. Selles kontekstis väidavad hagejad, et komisjon on rikkunud nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003⁽¹⁾ artiklit 23 ja oma 1998. aasta juhiseid trahvide arvestamise aluste kohta, üldist proportsionaalsus- ja võrdse kohtlemise põhimõtet ning teinud ilmse hindamisvea.

Lisaks on komisjon hagejate väitel teinud nii õigusliku kui õiguslike asjaolude hindamisvea, suurendades hoiatuseks hagejatele määratud trahvisummat 50 % võrra. Selles kontekstis väidavad hagejad, et komisjon hindas sellise hoiatusvahendi mõju vääralt ning vastuolus nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikliga 23, oma 1998. aasta juhistega trahvide arvestamise aluste kohta ja ka üldiseid trahvide määramise, karistamise ja proportsionaalsuse põhimõtetega, arvestades asjaolu, et hagejad omandasid ühinemise tulemusena teistest rikkumises osalenud ettevõtjatest suurema osatähtsuse kaubaturul alles päris rikkumise lõpus või isegi pärast seda. Samas kontekstis leiavad hagejad, et hinnates ainult käivet ja mitte kõiki hagejaid puudutavaid asjaolusid, on komisjon on teinud vea.

Lõpuks väidavad hagejad, et võttes trahvi määramisel arvesse mitte ainult vase toormaterjali ja valmis torustike vahetuskurssi tootjatele, vaid ka vase aluskäivet, mis ei kuulunud keelatud koostöö hulka, on komisjon teinud ilmse õigusliku vea. Hagejad leiavad, et selle tagajärjel määrati neile ebaproportsionaalselt kõrge trahv.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta, EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1.

Halcor Metal Works S.A. 21. jaanuari 2005. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

(Kohtuasi T-21/05)

(2005/C 82/66)

(Kohtumenetluse keel: inglise)

Halcor Metal Works S.A., asukoht Ateena (Kreeka) esitas 21. jaanuaril 2005 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on barrister I. S. Forrester ja juristid A. P. Schulz ja A. Komninos.

Hageja palub esimese astme kohtul:

- tühistada otsuse artikli 1 punkt f ja artikli 2 punkt d Halcorile trahvi määramise osas;

- teise võimalusena määrata väiksem trahv, mis oleks EÜ asutamislepingu artikli 229 alusel piiramatute volitustega tegutseva Euroopa Kohtu hinnangul kohane;

- jätta kohtukulud Euroopa Ühenduste Komisjoni kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Hageja ei nõustu trahviga, mis määrati talle EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 alusel algatatud menetluses komisjoni 3. septembri 2004. aasta otsusega asjas Comp/E-1/38-069, milles tuvastati kolm erinevat rikkumist vasktorustike sektoris.

Oma hagi toetuseks väidab hageja esiteks, et tema teo eest trahvi määramine on ülekohtune. Hageja leiab, et tema toimingud ei sisaldanud sellist tegu, mis oleks EÜ asutamislepingu artikli 81 alusel trahvimist väärt, et talle oli teiste asjaomase otsuse adressaatide poolt avaldatud survet, ja et tema osalus ekspordile ja majanduskasvule suunatud ettevõtjana kartellikokkulepped oli tõrkuv ja passiivne.

Hageja arvab lisaks, et talle määratud trahvi lähtepunkt oli ilmselgelt ekslik ja rikub võrdse kohtlemise põhimõtet. Hageja osundab, et otsus, milles teisi adressaate süüdistatakse kolmes erinevas rikkumises, süüdistab hagejat vaid ühes rikkumises, samas kui trahvi baasmäär arvestati kõigile adressaatidele ühel alusel. Hageja väidab veel, et ta ei kinnitanud kokkuleppeid ning et otsuses on rikkumise geograafilise ulatusega vääralt hõlmatud Kreeka.

Hageja leiab, et rikkumise ajalise kestuse pikendamise on tehtud ilmne hindamis- ja õiguslik viga.

Lõpuks väidab hageja, et talle määratud trahv on ebaproportsionaalne võrreldes teistele asjaomase otsuse adressaatidele määratud trahvidega ning arvestades hagejaga seonduvaid erilisi asjaolusid. Siinkohal viitab hageja sellele, et ta vabal tahtel lõpetas nõupidamistel osalemise alates 1999. aastast ehk kaks aastat enne seda, kui komisjonini jõudsid kuuldused kartellikokkuleppest, nõupidamistel osalemise lühiajalisusele, oma kohaloleku passiivsusele ning asjaolule, et komisjon sai tema käest tervikliku dokumentatsiooni, mis on vastuväiteteatise ja otsuse aluseks.